

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/270/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216515
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312216515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., konateľ a advokát, proti odporkyňi: Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné Námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo 6. júna 2013 pod č. k. 9C/45/2013-43 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľka domáhala zaplatenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy v sume 1.161,72 eura. V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého zistil, že navrhovateľka uplatnila svoj nárok na náhradu škody u odporkyne. Odporkyňa nárok navrhovateľky neuspokojila, z toho dôvodu sa navrhovateľka obrátila na súd. Zo spisu Okresného súdu Levice pod sp. zn. 7Er/528/2006 súd zistil, že oprávnená podala návrh na zmenu exekútora dňa 10.09.2009. Súd ju vyzval na doplnenie návrhu a súdnu exekútoru k vyčísleniu trov dňa 05.10.2010. Súdna exekútorka sa vyjadrila k návrhu a uviedla, že pohľadávka bola čiastočne vymožená a poukázaná na účet oprávnenej. Následne súd vyzval oprávnenú na predloženie zmluvy o úvere výzvou zo dňa 03.02.2011. Po jej predložení uznesením z 22.06.2011 pod č.k. 7Er/528/2006-38 návrh na zmenu exekútora zamietol, exekúciu zastavil a na jej odvolanie Krajský súd uznesením z 26.06.2012 pod č.k. 26Co/59/2012-60 napadnuté uznesenie potvrdil. Poukázal na ustanovenia § 9, § 16, § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 41, § 44 Exekučného poriadku a nárok navrhovateľky v zmysle citovaných ustanovení nepovažoval za dôvodný. Uviedol, že dôvodom pre zmenu exekútora bola údajná strata dôvery k pôvodnému exekútorovi. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, exekučné konanie bolo zastavené. Poukázal na dôvody zastavujúceho uznesenia, z ktorého vyplýva, že exekučné konanie bolo zastavené pre neplatnosť rozhodcovskej doložky, pre ktorú rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť a zhodné exekučné tituly boli súdmi vyhlásené za neplatné. V priebehu exekúcie po podaní návrhu na zmenu exekútora nemohlo dôjsť k žiadnej škode, pretože pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie a povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Účastníkom exekučného konania nerozhodnutím v zákonnej lehote nevznikol stav právnej neistoty, doba do rozhodnutia nemohla nijako negatívne zasiahnuť navrhovateľku, vyvolať u nej neistotu ako morálnu ujmu. Rozhodovaciu činnosť súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup. K priedňhom v konaní poukázal na

ustanovenie §9 ods.1, 2 zákona č. 514/2003Z.z. a dospel k záveru, že všeobecný súd nemôže v konaní hodnotiť postup iného súdu z uvedeného hľadiska.

K zamietnutiu návrhu na doplnenie dokazovania znaleckým dokazovaním uviedol, že dokazovanie ako neehospodárne zamietol z dôvodov zamietnutia žaloby. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a odporkyni nepriznal náhradu trov konania, pretože jej žiadne trov nevznikli a žiadne nešpecifikovala.

Navrhovateľka napadla rozsudok súdu prvého stupňa v zákonnej lehote odvolaním. Odvolanie zdôvodnila tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 205 ods. 2 OSP v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ OSP spočívajúcim v tom, že účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať a ďalej k vadám spočívajúcim v tom, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP). Navrhovateľka namietala, že prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že nezistil u účastníkov stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie, a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. V ďalšej časti namietala nevykonanie znaleckého dokazovania, ktoré súd zamietol a tým jej znemožnil objektívnym spôsobom preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Na zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania nemal žiadne udržateľné dôvody. Ďalej namietala, že súd vôbec nemal polemizovať o dĺžke zákonných lehôt a osobitne o práve na prerokovanie veci v primeranom čase. Namietala, že štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory. Súd ani štát neprijali žiadne opatrenie na riešenie vzniknutej kritickej situácie. Ďalej uviedla, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom, čím sa jedná o prejav nesústredenej činnosti súdu, kedy vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky uvedené v ods. 2 - 7 § 213 (§ 213 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) s verejným vyhlásením rozsudku (§ 156 ods. 3 OSP), dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dáva možnosť odvolaciemu súdu vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej ako aj po právnej stránke; ak sa odvolací súd či i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že ďalšie závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd prirodzene musí odpovedať na podstatné a právne významné dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

Predtým, ako odvolací súd pristúpil k samotnému prejednaniu odvolania navrhovateľky, zaoberal sa ňou namietanou vadou konania, spočívajúcou v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Z obsahu odvolania navrhovateľky vyplýva, že navrhovateľka namietala nevykonanie znaleckého dokazovania, ktorým mal súd zistiť výšku materiálnej škody. K uvedenej vade konania namietanej navrhovateľkou odvolací súd udáva, že je výlučne vecou súdu rozhodnúť o tom, aký dôkaz bude v konaní vykonaný. Navrhovateľkou namietané odňatie možnosti konať pred súdom musí byť chápané tak, že odňatie možnosti konať pred súdom sa výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu (s jeho procesným postupom v konaní, so samou procedúrou prejednaní vecí súdom) a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatom v napadnutom rozhodnutí. Navrhovateľka iné vady v konaní nenamietala a odvolací súd z obsahu spisu ani iné vady konania, pre ktoré by musel rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť nezistil. Preto pristúpil k prejednaniu veci.

Navrhovateľka namietala, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil.

Z obsahu exekučného spisu vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný súdnej exekútorke JUDr. Soni Stodolovej dňa 21.08.2006. Súdna exekútorka doručila Okresnému súdu Levice žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 04.09.2006. Prvostupňový súd ju poveril 14.09.2006 vykonaním exekúcie. Dňa 10.09.2009 doručila oprávnená-navrhovateľka elektronicky návrh na zmenu exekútora. Bola vyzvaná výzvou zo dňa 09.12.2009 na doplnenia podania, ktoré neobsahovalo jej podpis a súdna exekútorka bolo vyzvaná na vyjadrenie k návrhu a špecifikáciu trov konania. Exekútorka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že úspešne vykonáva exekúciu, pohľadávka oprávnenej bola čiastočne uspokojená v prospech jej účtu. Je zabezpečená exekučným záložným právom. So zmenou exekútora preto nesúhlasila, jej nečinnosť nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Potom exekučný súd vyžiadal od oprávnenej zmluvu o úvere a po jej zaslaní uznesením z 22.06.2011 pod č.k. 7Er/528/2006-38 návrh na zmenu exekútora zamietol, exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách konania. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením z 26.06.2012 pod č.k. 26Co/59/2012-60 uznesenie súdu prvého stupňa v zamietajúcej a potvrdzujúcej časti ako vecne správne potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.08.2012. K zastaveniu exekučného konania došlo z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky- rozhodcovskej doložky, pre ktorú rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť.

Navrhovateľka sa svojho nároku domáhala na základe nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, t.j. v lehote 30 dní od podania návrhu na zmenu exekútora. Z vykonaného dokazovania nie je sporné, že súd rozhodol o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora po zákonom stanovenej lehote. Z ustanovenia § 44 ods. 8 EP vyplýva, že súd je povinný rozhodnúť o zmene exekútora. Túto povinnosť však nemá, ak sa predpokladá, že exekúcia bude zastavená. Exekučný súd síce vo veci vydal poverenie na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok, v priebehu konania potom z úradnej povinnosti skúmal exekučný titul a dospel k záveru, že rozhodcovský súd nemal pre neplatnosť rozhodcovskej doložky právomoc vo veci konať a rozhodnúť. Exekúcia je preto právoplatne zastavená. Navrhovateľka sa teda domáhala vykonania exekúcie na základe núlitého právneho aktu, pre ktorý bola exekúcia zastavená. Preto jej nemohla vzniknúť žiadna škoda a majetková ujma. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu, v ktorých poukázal na povinnosť exekútorke vykonávajúcej exekúciu, ktorá aj podľa jej vyjadrenia úspešne vykonávala exekúciu a časť vymoženej pohľadávky poukázala na účet navrhovateľky. Z uvedených dôvodov preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd, ktorý je podľa § 212 ods. 1 OSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, k jednotlivým odvolacím dôvodom udáva:

Nestotožňuje s dôvodmi odvolania navrhovateľky v časti týkajúcej sa aplikácie novej právnej úpravy § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. uskutočnenej zák. č. 412/2012 Z. z. Je pravdou, že prvostupňový súd v dôvodoch svojho písomného rozhodnutia citoval dané ustanovenie po novele prijatej zák. č. 412/2012 Z.z. Citované ustanovenie je platné od 01.01.2013 a návrh na začatie konania bol podaný v roku 2012. Uvedené pochybenie prvostupňového súdu však nemá vplyv na správnosť rozhodnutia. Odvolací súd v tejto časti poukazuje na dôvodnú správu k § 9 ods. 2 zák. č. 412/2012 Z. z., z ktorej vyplýva, že

súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Pokiaľ by konajúci súd o náhradu škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom by to mohlo smerovať k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Konštatovať prieťahy v súdnom konaní je oprávnený len Ústavný súd SR, resp. predseda súdu. Aj keď novela v § 9 ods. 2, 3 presne upravila prieťahy v konaní, v podstate reagovala na dovtedajšiu rozhodovaciu prax súdov, že nie sú oprávnené posudzovať prieťahy v konaní.

Ďalším dôvodom odvolania navrhovateľky bolo zamietnutie návrhu prvostupňovým súdom založeným na nedôveryhodnosti údajov. Odvolací súd sa s týmto odvolacím dôvodom vôbec nestotožnil, pretože prvostupňový súd vo veci vykonal riadne dokazovanie, oboznámil sa s obsahom celého spisu exekučného súdu, správne zistil skutkový stav, použil správny právny predpis a správne ho aj aplikoval na daný prípad. Svoje rozhodnutie nezaložil na uvedenom dôvode tvrdenom navrhovateľkou v dôvodoch svojho písomného odvolania.

K odvolaniu navrhovateľky, týkajúceho sa stavu trvania právnej neistoty odvolací súd dodáva, že navrhovateľke nemohol vzniknúť stav právnej neistoty, nakoľko právna neistota je odstránená až vydaním rozhodnutia vo veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 a § 151 ods. 1 veta prvá OSP tak, že odporkyni nepriznal náhradu trov konania, pretože takýto nárok v priebehu konania neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.